

अत्रोत्तरं यदेतद्बुद्धयं मनश्चेत्यादिप्रज्ञानं ब्रह्मेत्यंतांशुतिमनुसरन्नाह आहुरिति ननु पंचाशद्वृत्तगुणाः पंचबुद्धिगुणाः पंचपंचाशद्वा चतुर्दशानुपदोक्तबुद्धिगुणा इति पक्षे चतुःषष्टिर्वा बुद्धिगुणाः स्युरित्याशंक्याह भूतविशिष्टाः पंचभूतान्यपि बुद्धेरवगुणाः पूर्वपंचपंचाशदिति षष्टिर्बुद्धिगुणानाहुः ते च नित्येन चैतन्येन विषक्ताः मिश्रिताः जडानामपि चैतनीनां चिदनुबन्धेनैव ज्ञानरूपत्वव्यवहार इति न कश्चिद्विशेष इति भावः ह चिन्मिश्रैश्चैतन्यस्य संबंधो जतुकाष्ठवन्माभूदित्याशयेनाह भूतेति भूतानि पंचतद्विभूतयश्च मनो बुद्धिभ्यां सह उक्ताः षट्षष्टिरित्येकसप्ततिपदार्थानक्षरेण ब्रह्मणा प्रशासित्वा स्रष्टानुवदंति वेदाः सर्वस्वत्वं ब्रह्मतज्जला नितीत्यादयः न च क्षरस्य सर्वस्रष्टृत्वे परिणामित्वं स्यादित्याशंक्याह पुत्रन नित्यं तदिह वदंतीति तत्स्रष्टृत्वं अक्षरस्याक्षरत्वादपरिणामित्वेदेव नित्यं यथाक्षीरस्य नित्यं दधिस्रष्टृत्वं तद्वन्न किं तर्हि शुक्तिकायां रजतं प्रतिकादाचि कंदृष्टिसमसमयं चितो विश्वस्रष्टृत्वमित्यर्थः एवं च चितो परिणामित्वात्तज्जगद्रज्जुगवन्मृषैवेति ब्रह्माद्वैतं सिद्ध्यतीति भावः तथा च श्रुतिः अजायमानो बहुधा विजायत इति जन्मादिभावविकारम

भीष्म उवाच आहुः षष्टिर्बुद्धिगुणान्वैभूतविशिष्टानित्यविषक्ताः ॥ भूतविभूतीश्चाक्षरस्रष्टाः पुत्रन नित्यं तदिह वदंति ॥ १२ ॥ तत्पुत्रचिंता कलिलं तदुक्तमना गतं वैतवसं प्रतीह ॥ भूतार्थतत्त्वं तदवाप्य सर्वभूतप्रभावाद्भवशांतबुद्धिः ॥ १३ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने पंचपंचाशदधि कद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २५५ ॥ ॥ ७३ ॥ युधिष्ठिर उवाच यद्दमेष्टृथिवीपालाः शरतेष्टृथिवीतले ॥ घृतनामध्य एते हि गतसंज्ञा महाबलाः ॥ १ ॥ एकैकशो भीमबलानागायुतबलास्तथा ॥ एते हि निहताः संख्येतुल्यतेजो बलैर्नरैः ॥ २ ॥ नैषां पश्यामि हं तारं प्राणिनां संयुगे परं ॥ विक्रमेणोपसंपन्नास्तेजो बल समन्विताः ॥ ३ ॥ अथ चेमे महाप्राज्ञाः शरते हि गता सवः ॥ मृता इति च शब्दोऽयं वर्तत्येषु गतासुषु ॥ ४ ॥ इमे मृतानृपतयः प्रायशो भीमविक्रमाः ॥ तत्र मे संशयो जातः कुतः संज्ञा मृता इति ॥ ५ ॥ कस्य मृत्युः कुतो मृत्युः केन मृत्युरिह प्रजाः ॥ हरत्यमरसंकाशतन्मे ब्रूहि पितामह ॥ ६ ॥

लभमान एव बहुरूपो भवतीति श्रुत्यर्थः ॥ १२ ॥ इदमेव मदुक्तं वेदसंमतमित्याह तदिति तत्तस्मिन् पूर्वश्लोकोक्ते जगदुत्पत्त्यादिविषये यत् तव तुभ्यं अनागतं अनागमं वेदविरुद्धं उक्तं अन्यैर्वादिभिः तत्चिंता कलिलं विचारतो दुष्टयौक्तिकैरुक्तमपि युक्तिविरुद्धमेव श्रौतमेव मतं युक्तिमत्तरमित्यर्थः त्वंतु संप्रति इह लोके तत्तदुक्तं भूतार्थस्य नित्यसिद्धस्य ब्रह्मणस्तत्त्वं याथात्म्यं सर्वकृत्स्नमवाप्य भूतप्रभावात् ब्रह्मैश्वर्यात् ल्य बलोपे पंचमी तस्याप्यशांता निर्वर्तिका बुद्धिर्यस्य तथा भव ॥ १३ ॥ इति शांति ० मो ० नै ० भा ० पंचपंचाशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २५५ ॥ ॥ ७३ ॥ ननु शांतबुद्धितैव श्रेयश्चेत्तन्मृत्युरत्यं तविस्मृतिरिति स्मृतेः सामरणे स्वयमेव भवति किं साधनायासेनेत्याशंक्यामाद्रामांतरप्राप्तिवन्मृत्युजन्मनीनतु स्वरूपनाशोदयौ कृतहाना कृताभ्यागमादिदोषप्रसक्तेः स्मृतिस्तु स्थूलदेहमात्रविस्मरणपरेति निर्णयार्थं मृत्युप्रजापतिसंवादमारभते यद्दमेष्टृथिवीपाला इत्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ वर्तति वर्तते ॥ ४ ॥ ५ ॥ कस्येति स्थूलस्य सूक्ष्मस्य वादेहस्य आत्मन एव वेति कुतः पुरुषात् केन निमित्तेन ॥ ६ ॥